

Arrest

nr. 220 974 van 9 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F.A. NIANG
Sterrewachtlaan 112
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2019.

Gelet op artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat F. NIANG en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Dominicaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Tamayo in de Dominicaanse Republiek. Toen u dertien jaar oud was, in 2007, trok u in bij de familie van uw toenmalige partner, E. P. M. (...). Even later werd u zwanger van hem. Toen uw partner dit te weten kwam, verdween hij en ging u terug bij uw moeder wonen. U kreeg op 4 december 2007 een zoontje, A. E. P. (...). In 2009 dook de vader van uw zoon terug op in uw dorp. Gedurende een maand werd u door hem bedreigd en regelmatig aangevallen. Vervolgens verdween hij weer, omdat u had gezegd dat u aangifte zou gaan doen bij de politie, maar hij bleef u telefonisch bedreigen. In maart 2012 dook hij weer op. U besliste in diezelfde maand een rechtszaak tegen hem te starten om alimentatiegeld te eisen.

Aanvankelijk ging hij niet in op de uitnodigingen van de rechtbank, maar uiteindelijk verscheen hij toch op 22 maart 2012. De rechtbank oordeelde dat uw ex-partner alimentatiegeld diende te betalen. Hoewel hij u dit nooit gegeven heeft, heeft u dit nooit aangekaart bij enige officiële instantie. Hoewel u eveneens om een contactverbod had gevraagd, werd dit niet toegekend. Hij bleef u verbaal bedreigen en in 2013 besliste u om naar Santo Domingo te trekken in de hoop dat het daar veiliger zou zijn voor u. Ook daar belde hij u echter, en hij zei dat het daar nog makkelijker zou zijn om u te vermoorden en te doen verdwijnen. U keerde terug naar huis. U werd nog steeds voortdurend bedreigd door de vader van uw kind. In 2015 kwam u hem opnieuw tegen, en hij was nu nog agressiever. Hij sloeg u met een geweer op uw hoofd. U ging naar het ziekenhuis, en de arts zei u dat hij voor u zou getuigen bij de politie. U ging een tijdje later klacht indienen bij de politie, maar u denkt niet dat deze correct werd genoteerd en dat de politie haar werk naar behoren deed. Uw ex-partner werd wel een keer gearresteerd, maar hij werd na één dag vrijgelaten. Enige tijd later vroeg u aan een vrouwelijke politie-officier wat de stand van zaken was inzake uw klacht. U kreeg te horen dat de politie niet veel kon ondernemen en dat uw ex-partner niet tevoorschijn kwam. Ook het parket zei u geduld te moeten hebben. Hij verdween opnieuw maar bleef u telefonisch bedreigen. In 2018 vernam u dat hij van plan was om terug te keren naar uw dorp. U diende in oktober 2018 preventief een klacht in bij de politie, zodat ze op de hoogte is van de situatie in het geval er iets zou gebeuren. Een vriend hoorde van uw situatie en bood aan u te helpen. Hij regelde voor u een vals paspoort waarmee u naar Europa kon reizen. U vertrok op 21 maart 2019 per vliegtuig van Punta Cana naar Brussel en kwam de volgende dag aan. U was van plan om naar Spanje te reizen, maar werd op de luchthaven van Zaventem onderschept omdat u reisde met een vals paspoort. Op 26 maart 2019 diende u uw verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u vreest door uw ex-partner te worden gedood. Daarnaast vermeldde u dat u verschillende gezondheidsproblemen heeft (u heeft astma en in het verleden werd een tumor ontdekt in uw darm) en dat het in uw land erg moeilijk en duur is om hiervoor behandeld te worden. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: de geboorteakte van uw zoon, medische documenten om uw medische problemen te staven, een verzoekschrift dat u indiende bij de rechtbank om alimentatie te bekomen, documenten van de rechtbank en de procureur-generaal over de zaak die u opstartte om alimentatiegeld te bekomen, krantenartikels over geweld tegen vrouwen in uw land, een medisch attest van de aanval met het pistool in 2015. In uw administratieve dossier werd een kopie toegevoegd van de eerste pagina van uw paspoort, afgegeven op 11 september 2017, en van uw identiteitskaart, alsook een kopie van het valse paspoort en de valse identiteitskaart van Guatemala, die in beslag werden genomen door de politie in de luchthaven van Zaventem.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. In casu blijkt uit uw administratief dossier dat u het Belgisch grondgebied trachtte te betreden met valse identiteitsdocumenten van Guatemala.

Volgens uw verklaringen vreest u te worden gedood door de vader van uw zoon, E. P. M. (...), die u reeds tien jaar bedreigt en lastigvalt (CGVS, p. 17). Enkele opmerkelijke elementen ondermijnen echter de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Zo verklaarde u dat u steeds opnieuw van nummer veranderde en dat slechts enkele familieleden en vrienden uw telefoonnummer hadden, en kon u geen enkele verklaring geven voor het feit dat uw ex-partner er telkens opnieuw in slaagde uw nummer te bemachtigen (CGVS, p. 11).

Van al deze telefonische bedreigingen van de afgelopen tien jaar legde u bovendien geen enkele vorm van bewijs neer. Voor wat betreft de fysieke aanvallen die hij tegen u zou hebben uitgevoerd, is er maar één waarvan u een begin van bewijs neerlegde, met name legde u een medisch attest neer van de keer dat uw ex-partner u met een pistool op het hoofd zou hebben geslagen (CGVS, p. 13). Dit attest kan echter geen objectief uitsluitsel bieden over de omstandigheden waarin u deze verwonding opliep of wie de dader was.

Het komt bevreemdend over dat u slechts over één enkel bewijsstuk beschikt om tien jaar aan verbale en fysieke bedreigingen te staven, te meer daar u uw vertrek uit uw land reeds enkele maanden voor uw vertrek begon te regelen (CGVS, p. 8) en dus over voldoende tijd beschikte om bewijsstukken te verzamelen.

Voorts wordt vastgesteld dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw ex-partner geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in de Dominicaanse Republiek aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U verklaarde immers op tien jaar tijd slechts tweemaal de politie te hebben ingelicht (in 2015 en in 2018), waarbij het de tweede maal zelfs geen officiële klacht betrof. Van alle overige verbale en fysieke bedreigingen maakte u geen enkele melding bij de politie (CGVS, p. 10-13). Uw verklaring voor om niet vaker klacht in te dienen, met name dat u vreesde dat dit de situatie erger zou maken, kan niet volstaan. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Daarenboven legde u geen enkele vorm van bewijs neer aangaande de keren dat u wel naar de politie zou zijn gegaan. U verklaarde dat u geen verslag kreeg bij de politie, maar dat u naar het parket zou moeten gaan om dit te vragen (CGVS, p. 9, 13). Het is opmerkelijk dat u dit niet deed voor uw vertrek uit uw land, maar u pas na vraag van de Protection Officer aan uw moeder zou vragen om deze documenten te bekomen, te meer daar u wel talrijke medische documenten en juridische documenten aangaande de rechtszaak van 2012 betreffende alimentatiegeld neerlegde. Wat betreft uw verklaringen dat de politie niet efficiënt werkt (CGVS, p. 10) en dat de politie niets met uw klacht zou hebben gedaan (CGVS, p. 9, 13, 15) wordt opgemerkt dat uw stelling dat de politie niet naar hem op zoek ging niet strookt met uw verklaring dat hij wel een keer werd opgepakt omwille van de feiten die u had aangeklaagd (CGVS, p.14). Dat uw ex-partner na 1 dag reeds werd vrijgelaten, kan te wijten zijn aan tal van factoren zonder dat hieruit zondermeer enige onwil tot het bieden van bescherming door de autoriteiten kan afgeleid worden. Daarenboven heeft u het door u aangehaalde gedrag door de politie, die geen onderzoek zouden hebben gevoerd, op geen enkele manier aangeklaagd (CGVS, p. 16). Uw repliek dat u dit enkel kan doen wanneer u invloedrijke contacten heeft, is een blote bewering die niet ondersteund wordt door enig objectief gegeven. Informatie stelt trouwens dat hiertoe de mogelijkheid bestaat in de Dominicaanse Republiek en dat reeds meerdere agenten vervolgd en ontslagen werden wanneer zij de gevestigde politieprocedures niet volgen. Evenmin ondernam u enige verdere stappen, zoals het contacteren van een hulporganisatie voor slachtoffers van huiselijk geweld. Uw verklaring hiervoor, dat u hiervoor naar Santo Domingo zou moeten gaan, kan niet volstaan. U verbleef immers in 2013 enige tijd in Santo Domingo (CGVS, p. 12) en studeerde er ook in 2015, waarbij u op en af reisde (CGVS, p. 5).

Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat de Dominicaanse autoriteiten geweld tegen vrouwen ernstig nemen en tal van maatregelen nemen om de strijd hiertegen aan te gaan. Zo bestaat de gespecialiseerde 'Violence Prevention and Attention Unit' met 19 regionale kantoren waar slachtoffers van geweld een klacht kunnen indienen en kosteloze rechtshulp en medische/psychologische zorg kunnen krijgen. Eurostation, De politie – waarvoor tevens gespecialiseerde opleidingen worden voorzien - dient slachtoffers van huiselijk geweld naar deze kantoren door te verwijzen. Deze kantoren hebben tevens de bevoegdheid om een tijdelijk contactverbod uit te vaardigen van zodra zij een klacht ontvangen. In opdracht van de Procureur-Generaal dienen juridische procedures tegen verdachten verder gezet te worden, ook al trekt het slachtoffer haar klacht in. Als gevolg hiervan werden reeds tal van zaken omtrent huiselijk geweld behandeld en opgelost. Tevens bestaat er een telefonisch noodnummer waar slachtoffers van huiselijk geweld 24 uur per dag terecht kunnen. Niettegenstaande er nog ruimte is voor verbetering, kan aldus gesteld worden dat de Dominicaanse autoriteiten redelijke beschermingsmaatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft de door u ingeroepen medische problemen, die werden gestaafd door meerdere medische attesten (CGVS, p. 6), wordt vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

In casu legt u meerdere krantenartikels aangaande geweld tegen vrouwen in de Dominicaanse Republiek neer. Een verwijzing naar algemene informatie volstaat geenszins om aan te tonen dat er in de Dominicaanse Republiek geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat u niet aangetoond dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

De overige door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Aan de identiteit van uw zoon, zoals aangetoond met zijn geboorteakte, wordt evenmin getwijfeld. Wat betreft de documenten die u neerlegde aangaande de zaak die u aanspande om alimentatiegeld te krijgen, wordt opgemerkt dat er in deze beslissing niet wordt getwijfeld aan het bestaan of verloop van deze rechtszaak. Uw verklaringen hieromtrent en de neergelegde documenten tonen daarenboven aan dat u toegang had tot het judicieel apparaat in uw land van herkomst en in de mogelijkheid was een advocaat te consulteren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3 en 13 van het EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van "de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel". Tevens meent verzoekende partij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout en tevens van een miskenning van het proportionaliteitsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Met betrekking tot artikel 13 van het EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoonde op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in

rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”*, Genève, 1992, nr. 205). Zij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoekster om internationale bescherming dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.1. Verzoekende partij stelt dat zij geenszins akkoord gaat met de motivering van de bestreden beslissing en meent dat zij niet kan rekenen op de bescherming vanwege haar nationale overheden. Verzoekende partij wijst erop dat *“(i)n de Dominicaanse Republiek (...) bronnen (bevestigen) dat er een hoog aantal zaken zijn van echtelijk geweld”, dat “(d)e gevallen van geweld (...) dikwijls niet aangegeven (zijn), omdat de vrouwen geen vertrouwen hebben in het systeem of de structuren die hen hulp zouden kunnen bieden niet kennen” en dat “(d)e organisaties voor de verdediging van de rechten van de vrouwen (...) het gebrek aan coördinatie tussen de nationale instituten (blijven) aanklagen, alsook het feit dat het budget onvoldoende is zowel voor wat betreft de preventie als de sanctionnering van dit gender-gerelateerd geweld”*. Verzoekende partij duidt erop dat zij melding heeft gemaakt van de voortdurende mondelinge en telefonische bedreigingen, van de agressies en van de doodsbedreigingen vanwege de vader van haar zoon en van de onmacht van de politie in deze zaak.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij in haar verweer blijft steken in het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen, in het bijzonder de vaststelling dat verschillende vaststellingen de geloofwaardigheid van haar asielaanspraak ondermijnen en de vaststelling dat verzoekende partij bovendien niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar problemen, indien hieraan enig geloof zou worden gehecht, *quod non*, niet kan rekenen op de bescherming vanwege de Dominicaanse autoriteiten.

De Raad benadrukt nog dat ook in de bestreden beslissing erkend wordt dat er nog ruimte is voor verbetering in de strijd tegen huiselijk geweld, doch neemt dit niet weg dat op basis van de beschikbare informatie (administratief dossier, stuk 9, map landeninformatie) besloten kan worden dat de Dominicaanse autoriteiten inzake huiselijk geweld redelijke beschermingsmaatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De Raad duidt erop dat van een verzoekster om internationale bescherming mag worden verwacht dat die eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoekster om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog wijst op haar gezondheidsproblemen, bemerkt de Raad dat door verwerende partij in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die deze motivering in een ander daglicht stellen.

De Raad duidt erop dat indien verzoekende partij een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient te volgen.

2.2.6. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een verzoekster om internationale bescherming reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij voor haar problemen met haar ex-partner, voor zover hieraan al enig geloof kan worden gehecht, geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Dominicaanse autoriteiten.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend. Immers kan aan het door haar voorgehouden asielrelaas geen enkel geloof worden gehecht, en, indien al geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen met betrekking tot de problemen met haar ex-partner, *quod non*, maakt verzoekende partij bovendien niet aannemelijk dat zij niet zou kunnen rekenen op de in de Dominicaanse Republiek aanwezige beschermingsmogelijkheden.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in de Dominicaanse Republiek een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 8 en 9), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal d.d. 10 april 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Spaans en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat het redelijkheidsbeginsel enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd en dat verzoekende partij bovendien niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar problemen, indien hieraan enige geloof zou worden gehecht, niet kan rekenen op de bescherming vanwege de Dominicaanse autoriteiten, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel werd evenmin geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel

schenkt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.11. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een attest van een psychologe bijbrengt stelt de Raad vast dat dit attest enkel vermeldt dat betrokkene op 11, 18 en 24 april 2019 de psychologe in het Transitcentrum Caricole consulteerde. De mededeling dat dergelijke consulten hebben plaatsgehad doet niet de minste afbreuk aan het hoger gestelde.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT